

وکالت می‌دهند که دوست دیگری امضاء کند. در هر حال مشکلات مدون‌ها زیاد است و این‌ها را از روی تجربه حضور ده – دوازده ساله می‌گوییم و نظر بسیاری از دوستان می‌باشد.

در صورتی که مقالات شما را برای پاسخ دادن حداقل ۳ بار باید خواند – یکبار برای مطالعه کلی و بار دوم مطالعه با نگاهی به سوال‌ها – سوم مطالعه و دادن جواب درست، یعنی در این صورت مطلب به‌طور کلی به اصطلاح جا می‌افتد و به درد دنیا و آخرت ما می‌خورد.

در پایان خواهشمند است که اگر امکان دارد به جای الزام ۵۰ امتیاز مدون یا محدودیتی قابل نباشند

﴿ خودآموزی بدون محدودیت امتیاز ﴾

«...شکی نیست که بازآموزی به صورت خودآموز بسیار بهتر از کنفرانس‌ها و مدون‌ها است بر همه روشن است که در این گونه مجالس اغلب هدف دیدن دوستان و کسب خبرهای جدید و ... می‌باشد (و متأسفانه سیگار کشیدن هم جای خوبی دارد). به غیر از این اغلب دوستان در حین سخنرانی اساتید با هم‌دیگر صحبت می‌کنند، به جز چند نفر ردیفهای جلو.

از وضعیت حضور و غیاب هم نپرسید چرا، هستند افرادی که صبح امضاء یا کارت می‌زنند و ظهر دوباره مراجعه می‌کنند، بعضی نیز پا را فراتر گذاشته

و یا این که فکری به حال بازآموزی بکنند».
استان خراسان رضوی - امضا محفوظ - داروساز

□ آقای دکتر فراز مجتبی از اعضای هیات علمی
دانشکده داروسازی دانشگاه علوم پزشکی تهران
هستند که هر آنچندی با قلم بزرگوارانه و فروتنانه
خویش یادی از نشریه رازی می‌کنند. ضمن تشکر
نامه اخیر ایشان را مرور می‌کنیم.

✿ به امید ویژه‌نامه هزارم!

۱ - شماره ۲۰۰، شهریور ۸۵ - چاپ ویژه‌نامه
شماره ۲۰۰ رازی که مصادف با شهریور (سالروز
تولد زکریای رازی و روز داروساز) است، را به فال
نیک گرفته، حرکت و فعالیت بسیار جالبی نشان
داد و امیدواریم که ویژه‌نامه پانصدم و هزارم را
هم شاهد باشیم.

۲ - شماره ۲۰۱، مهر ۸۵ - همه مقالات این
شماره خوب هستند ولی توجه اینجانب به مقاله
کوتاه «سوسپانسیون چشمی نیافناک» بیشتر جلب
شد زیرا که مختصر بود و به نظرم بد نیست که هر
چند وقت از این گونه مقالات در رازی داشته باشید
که از قدیم گفته‌اند: «خیرالکلام قل و دل».

به‌نظر اینجانب مقالاتی که صرفاً پژوهشی هستند
و اثرات دارویی‌شان هنوز به اثبات نرسیده، برای
رازی مناسب نیستند، مثل مقاله اسفلزه (صفحه ۱۴
همین شماره). ممکن است داروسازان و خوانندگان
محترم رازی بر اساس این مقاله با اطمینانی که به
رازی دارند، برای درمان بیماری استفاده کنند، ولی
هنوز برای این کار زود است و به نظرم بهتر بود
نویسنده‌گان محترم آن، مقاله‌شان را به ژورنال‌های
صرفاً پژوهشی ارسال کنند، نه به رازی.

۳ - در صفحه ۳۶، (در هر دو شماره مهر و آبان)،
بهتر است به جای واژه تابلت از معادل زیبای آن
که مرسوم است، قرص استفاده کنیم.

۴ - در شماره ۲۰۲ (آبان ۸۵) - به نظر اینجانب
دو مطلب این مجله، یعنی سرمه‌الله آقای دکتر
سرکندي و مقاله گیاهان تاریخته در ایران (دکتر
تفرشی) که موشکافانه به بررسی دو مطلب مهم
پژوهشکی پرداخته‌اند، بسیار جالب است و بهتر است
هر چند وقت مقالاتی از این دست، در رازی چاپ
شود حتی بهتر است خود شما مقالاتی از این
دست را به بعضی نویسنده‌گان و محققان سفارش
دهید.

تهران - دکتر فراز مجتبی - داروساز

